

Dikter:

Odalmannen och lille harpalten.

Det gick en gammal odalman
och sjöng på åkerjorden.
Han bar en frökorg i sin hand
och strödde mellan orden
för livets början och livets slut
sin nya fröskörd ut.
Han gick från soluppgång till soluppgång.
Det var den sista dagens morgon.
Jag stod som harens unge, när han kom.
Hur ångestfull jag var inför hans vackra sång !
Då tog han mig och satte mig i korgen
och när jag somnat, började han gå.
Döden tänkte jag mig så.

Bo Setterlind, "Dikter från San Michele"

Det viskas i vinden att kvällen är nära
Det darrar en suck i min innersta vrå
Så tack alla vänner, farväl min kära
Nu tiden är inne, min båt ska snart gå
Stå kvar där på stranden i skymningen, alla
Gläd er åt livet som tar och som ger
Jag tror jag är väntad, jag tyckte nån kalla
Jag tittar på skepparn, han nickar och ler.

Så sakta och vant styr han båten i natten
Himmelens blinkande ögon ser på
Följer vår färd över mörkande vatten
Tröstar mitt hjärta som slutat slå
Stå kvar där på stranden i skymningen, alla
Gläd er åt livet som tar och som ger
Jag vet jag är väntad, jag hör någon kalla
Jag tittar på skepparn, han nickar och ler.

Birgit Gullstrand

Det är vackrast när det skymmer,
All den kärlek himlen rymmer
ligger samlad i ett dunkelt ljus
över jorden, över markens hus.

Allt är ömhet, allt är smekt av händer.
Herren själv utplånar fjärran stränder.
Allt är nära, allt är långt ifrån.
Allt är givet, människan som lån.

Pär Lagerkvist

Herren är min herde,
mig skall inget fattas,
han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ,
han leder mig på rätta vägar,
för sitt namns skull.
Om jag än vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag inget ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav, de tröstar mig.
Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.
Godhet endast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar
och jag skall åter få bo i Herrens hus, evinnerligen.

Psaltaren 23

Det finns hundratusende stjärnor,
Gud känner varendaste en,
precis som han känner var fjäril
var blomma, var strå, varje sten.

Det finns ingen stjärna och blomma,
som Gud inte kallar vid namn.

Det finns inget barn i all världen,
som inte får rum i hans famn.

Britt Gerda Hallqvist, ps. 210 nya

Det sägs att bara tiden går,
så ska den läka alla sår,
som sorgsna hjärtan gömmer.

Visst är vårt minne ofta kort,
men att en när och kär gått bort,
är nåt man aldrig glömmer.

En tröst för den som lämnats kvar,
är hoppet som ens hjärta har,
trots tårarna man gråter.

För himlens eget löfte är,
att älskar man varandra här,
så möts man en gång åter.

Atle Burman